

Patriarhul Daniel la Mănăstirea Izbuc: „Astăzi noi am deschis o nouă Poartă a Cerului”

Patriarhul României a sfințit sâmbătă noua biserică a Mănăstirii Izbuc din Județul Bihor. La finalul slujbei, a explicat semnificația cântărilor de la strană și a comparat orice biserică închinată Sfintei Treimi cu o poartă către cer. Suntem chemați să intrăm în ea și să devenim fiecare „Biserică sfințită”, adică „locaș al harului Preasfintei Treimi”.

Părintele Patriarh a explicat sensurile duhovnicești ale slujbei de sfințire a unei biserici. Orice locaș de închinare are următoarele caracteristici:

- se întemeiază pe jertfa mucenicilor, care la rândul ei se întemeiază pe cea a Mântuitorului Iisus Hristos;
- este poartă către cer;
- este dar al oamenilor primit de Dumnezeu și preschimbat prin sfințire în dar al lui Dumnezeu pentru oameni.

Locaș de Jertfă și întemeiat pe jertfă

Părintele Patriarh a remarcat că sfințirea bisericii este și o slujbă de cinstire a Sfinților Mucenici. „Din punct de vedere istoric, primele biserici au fost construite pe mormintele martirilor, sau mucenicilor, iar din punct de vedere teologic, Sfinții Mucenici sunt cei mai apropiați de jertfa iubirii jertfelnice și smerite a lui Hristos”, a explicat el.

„Nimeni nu are mai mare dragoste decât aceea de a-și pune viața pentru prietenii săi. Acești prieteni ai lui Hristos care sunt mucenicii, sau martirii, au un loc deosebit – și anume ei sunt cei mai apropiați de Sfântul Altar”, a spus Preafericirea Sa.

„De aceea, în piciorul Sfintei Mese dintr-o biserică ortodoxă și în icoana de pânză numită Antimis se pun numai moaște de mucenici”, a amintit Părintele Patriarh. Această practică se întemeiază pe Cartea Apocalipsei, „unde se spune că în fața tronului Mielului, adică tronul cel de sus, se aflau cei care și au spălat hainele lor în sânge”.

Astfel, a explicat patriarhul, „masa Sfântului Altar reprezintă mormântul Domnului și tronul slavei Sale”.

Poartă a Cerului

„Astăzi noi am deschis o nouă Poartă a Cerului și o nouă casă a Preasfintei Treimi”, a spus Preasfințitul Părinte Patriarh Daniel.

„Când s-a bătut în ușile de la intrare în biserică s-a spus: «Ridicați, căpetenii (cerești) porțile voastre... și va intra Împăratul slavei». Aceste cuvinte sunt dintr-un psalm care se referă la Înălțarea la cer a Domnului”, a explicat el. „Iar glasul care întreabă: «Cine este împăratul slavei?» este Duhul Sfânt. Și, când a treia oară se spune că Împăratul slavei este «Domnul puterilor» îngerești (...), atunci se deschid ușile. De ce? Pentru că Împăratul slavei nu este un simplu om de pe pământ. Este creatorul îngerilor, al cerului și al pământului.”

„De aceea, intrarea în biserică nouă, după ce s-a bătut în ușile de la intrare, înseamnă intrarea în cer, echivalează cu o înălțare a clerului și credincioșilor la ceruri, la starea de comuniune duhovnicească cu Preasfânta Treime și cu toți sfinții

Dumnezeu”, a afirmat Patriarhul Daniel. „Acum înțelegem mai bine de ce fiecare biserică ortodoxă sfințită și pictată este o icoană a Împărăției Cerurilor, o casă a lui Dumnezeu și o nouă parte a cerului”, a adăugat el.

Un dar înveșnicit de Dumnezeu și redat omului

Ca și Sfânta Taină a Euharistiei, în care darurile omului, pâinea și vinul, sunt preschimbate în daruri veșnice și dăruite înapoi credincioșilor, și taina sfințirii unei biserici implică un act similar.

„Până acum, biserica aceasta a fost darul oamenilor, al mănăstirii și al credincioșilor, adus lui Dumnezeu. Prin sfințire, ea devine darul lui Dumnezeu pentru oameni”, a spus Patriarhul Daniel.

„Noi am adus lui Dumnezeu lucruri de pe pământ. Am adus aici cărămidă, piatră, lemn, culori, metal, obiecte, veșminte, toate lucruri pământești. Și ce primim noi în schimb? Primim iertarea păcatelor de la Hristos cel din cer, primim arvuna fericirii din Împărăția Cerurilor și primim arvuna vieții veșnice”, a adăugat el.

„Biserica este deci locul în care primim sfintele, dumnezeieștile, nemuritoarele, de viață făcătoarele lui Hristos Taine. Primim taine cerești, nu pământești, de viață făcătoare. Deci am oferit daruri pământești și primim în schimb daruri cerești”, a continuat patriarhul.

„De astăzi, această biserică nu este doar a mănăstirii, ci este și casa Preasfintei Treimi, este darul oamenilor către Dumnezeu și darul lui Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor”, a adăugat el.

„Să devenim biserică sfințită”

În încheiere, Părintele Patriarh i-a învățat pe credincioși cum să se roage când intră în Sfântul Altar să se închine imediat după slujba de târnosire. El a spus că această tradiție este unică în lumea ortodoxă și i-a învățat să se roage în taină zicând: „Sfintește, Doamne, viața mea și o înfrumusețează, precum ai sfințit această biserică frumoasă astăzi”.

„Deodată cu sfințirea zidurilor, se sfințesc și sufletele celor care participă la sfințirea bisericii”, le-a amintit credincioșilor Patriarhul Daniel. „Când sfințim cu agheasmă pe cei care au participat înseamnă că Duhul Sfânt dorește ca fiecare din noi să devenim biserică sfințită, să fim un locaș al harului Preasfintei Treimi”, a mai spus el.

Deoarece regulile de protecție sanitară cer distanțarea socială a credincioșilor la doi metri unul de celălalt în interiorul locașului de cult și la 1,5 metri în aer liber,

altarul noii biserici târnosite la Mănăstirea Izbuc va rămâne deschis pentru închinare timp de o săptămână.

Duminică, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel va târnosi Catedrala Episcopală „Învierea Domnului” din Oradea.

Vizita canonică a Patriarhului României în Episcopia Ortodoxă Română a Oradiei are loc la împlinirea a 340 de ani de la prima atestare documentară a Episcopiei Oradiei, 325 de ani de la menționarea ei și a ierarhului său în Diploma Împăratului austriac Leopold I și 100 de ani de la reînființarea eparhiei după Marea Unire.

basilica.ro